

ПРЕСМЕТНАТ УДАР

● Кой и защо иска да унищожи сдружението Екогласност в Русе

На дяла България отдавна е известно, че масовото екологично движение беше заченато в нашия град точно на 28 септември 1987 г. На този паметен ден бе проведена първата спонтанна демонстрация на най-будните русенски граждани срещу престъпното безлействие и бездушното лицемерие на българското правителство, което всячески се стремеше да отклони и омаловажи въпроса за редовните хлорни обгазявания и тежкото екологично състояние на Русе. Нещо повече, видни ръководни дейци на БКП и държавата публично обвиниха демонстриращите прогив хлора русенци, че използват екологичния проблем, за да destabilизират съществуващите у нас политически структури. След тези обвинения организаторите на демонстрацията бяха непрекъснато притеснявани и тормозени от органите на държавна сигурност. Малко по-късно в столицата бе създаден Комитетът за защита на Русе, който със своята дейност се превърна в трън в очите на управляващите и всяваше страх сред тях от едно евентуално гражданско неподчинение в по-масови размери. Събитията в градничката между „Кристал“ и Централния дом на Народната армия в София по време на Екофорум '89 направиха името и борбата на Екогласност популярни далеч зад граница. Това накратко е предисторията на нашето независимо неправителствено сдружение.

Бедствено положение на града и нежеланието на местната управа и българското правителство да защитят неговите граждани от румънския химически генотокс дадоха своето отражение върху неотдавнашните избори за Велико Народно събрание. Русенци гласуваха масово за двамата известни в цялата страна дейци на Екогласност Петър Слабаков и Георги Аврамов. В хода на предизборната борба от недрата на сдружението се създаде Зелената партия в Русе поради

специфичната екологична обстановка няколко граждани с по-крайни виждания за пътищата и средствата за борба с обгазяванията образваха група, която се нарече „Гражданска доблест“.

Ръководителите на Екогласност и Зелената партия в Русе бяха поканени и участваха в смесените експертни комисии за оценка на екологичната обстановка в Русе и Гюргево и препоръчаха конкретни мерки за подобряване на състоянието от двете страни на Дунава. Независимо обаче от работата им и от подписаните правителствени протоколи и договарености между двамата премиери обгазяванията на Русе продължават.

Всичко това създава социално напрежение и масова страхова психоза сред населението. И точно в този момент преди около три седмици средствата за масова информация оповестиха, че в нашия град е създаден комитет, чиято единствена цел е „решаването на екологичния проблем на Русе“. Той носи внушаващото респект наименование Комитет за спасение и в неговия статут е записано, че е надпартиен. Този комитет желае да играе ролята на основен координатор, да разработва и осъществява програма за обществена и политическа дейност, да съдейства на различни обществени и политически сили в тяхната екологична борба.

Фактически т. нар. Комитет за спасение на Русе си поставя цели и задачи, които отдавна са залегнали в програмата на Екогласност и за изпълнението на които ние отдавна работим. Тук следва да поставим въпроса, защо такива общественици като г-н доц. Петър Иванов и г-н Йордан де Мео не подкрепиха досега движението Екогласност в неговата многогодишна борба, а едва сега стават инициатори и, съвсем естествено, ръководители на комитета. За ваша информация, драги съграждани, трябва да кажем, че Екогласност

и Зелената партия в Русе бяха поканени да участват едва на третото заседание на Комитета за спасение. В този комитет участват представители на БСП, БДМ, Отечествения съюз, Движението на разтревожените майки и на движението „Гражданска доблест“. Той търси и подкрепата на Лекарския и на Учителския съюз. Прави впечатление, че горепосочените господа заедно с г-н Светослав Мичев проявиха инициативата за създаването на Форум за демократично възмъждане, Русе, който имаше за цел да оглави и координира дейността на културните институции в нашия град. Сега те обръщат своя взор към един по-голям и съществен проблем, който засяга не само интелгенцията, но и останалите социални слоеве.

Управителният съвет на Екогласност, Русе, смята, че е длъжен да заяви: на организационно събрание бе решено нашето движение да не участва в т. нар. Комитет за спасение на Русе поради редица причини. Преди всичко у нас съществуват реални подозрения, че определени хора и сили в този комитет искат да използват екологичните проблеми на Русе и големия страх на русенци от една екологична катастрофа, за да трупат политически дивиденди. Опитвайки се да изземат целите и задачите на Екогласност, без да имат реални възможности за успех, те си поставят за цел да унищожат авторитета и упованието на хората в нашето движение. Прикривайки се с чуждия ореол на борци и водачи в борбата за спиране на румънските химически заводи, те целят да спечелят гласовете на русенското население в бъдещите общински избори. С намерението да намалят постепенно авторитета на Екогласност, те искат да нанесат и удар върху всички демократични сили в нашия град.

Екогласност не може и не желае да участва в един комитет, в който членуват политически сили, носещи определена вина за нашето бедствено екологично състояние. Ние не желаем този комитет да контролира нашата дейност и не подкрепяме неговата програма, включваща в себе си инициативи от рода на „Екопарк — Русе“. Ние заявяваме обаче, че ще подкрепяме всички искрени и безкористни инициативи, независимо откъде изхождат и които биха били единствено в полза на борбата за чист въздух в нашия град.

Цонка БУКУРОВА,
председателка на Управителния съвет